

Nd.

643. Frumvarp til laga

[168. mál]

um dýralækna.

(Eftir 2. umr. í Nd., 19. apríl.)

I. KAFLI

Yfirstjórn, læknisleyfi, dýralæknaskipun.

1. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn mála, sem varða starfandi dýralækna, dýralækningar og heilsufar húsdýra. Honum til ráðuneytis skal starfa yfirdýralæknir með búsetu í Reykjavík.

2. gr.

Þeir einir eru taldir dýralækna í lögum þessum, sem lokið hafa prófi við dýralæknaháskóla, sem viðurkenndur er af íslenskum stjórnvöldum (landbúnaðarráðuneyti) og hlotið hafa dýralækningaleyfi hjá landbúnaðarráðherra að fenginni umsögn yfirdýralæknis, með þeim skilyrðum og skuldbindingum, sem landbúnaðarráðherra setur á hverjum tíma.

3. gr.

Til að öðlast leyfi til dýralækninga hér á landi skal umsækjandi hafa starfað við dýralækningar hérlendis í tvo mánuði hið skemmsta að loknu kandidatsprófi undir handleiðslu héraðsdýralæknis, sem hefur að minnsta kosti fimm ára starf í héraði að baki. Hann skal hafa kynnt sér rækilega þau lög og reglur, sem lúta að störfum dýralækna og lyfjamálum hér á landi. Skal yfirdýralæknir eða aðrir, sem hann kveður til, sannprófa þekkingu umsækjanda á þessum sviðum samkvæmt nánari reglum, sem landbúnaðarráðuneytið setur. Þeir einir geta hlotið leyfi til að stunda dýralækningar sjálfstætt, sem eru íslenskir ríkisborgarar og lögráða.

Landbúnaðarráðherra getur veitt mönnum, sem ekki eru íslenskir ríkisborgarar, tíma- bundið lækningaleyfi, þegar sérstaklega stendur á, enda uppfylli þeir skilyrði 2. og 3. gr. og hafi að dómi yfirdýralæknis nægilega kunnáttu í töluðu og rituðu íslensku máli.

Ákvæði laga þessara um veitingu læknisleyfis til handa dýralæknum ná ekki til þeirra, sem þegar hafa fengið slíkt leyfi.

Landbúnaðarráðuneytið skal birta í Lögbirtingablaðinu nöfn þeirra, sem hlotið hafa heimild til dýralækninga.

4. gr.

Dýralæknisumdæmi í landinu skulu vera sem hér segir:

- 1) Hafnarfjarðarumdæmi: Hafnarfjörður, Garðabær, Kópavogur, Gullbringusýsla, Keflavík, Njarðvík, Grindavík, Bessastaðahreppur.
- 2) Reykjavíkurumdæmi: Reykjavík, Seltjarnarnes, Mosfellshreppur, Kjalarneshreppur, Kjósarhreppur.

- 3) Akranesumdæmi: Akranes, Hvalfjarðarstrandarhreppur, Innri-Akraneshreppur, Skilmannahreppur, Leirár- og Melahreppur.
- 4) Borgarfjarðarumdæmi: Andakílshreppur, Skorradalshreppur, Lundarreykjadalshreppur, Reykholtaldshreppur, Hálsahreppur, Hvítársíðuhreppur.
- 5) Mýrasýsluumdæmi: Mýrasýsla nema Hvítársíðuhreppur.
- 6) Snæfellsnesumdæmi: Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla, Flateyjarhreppur.
- 7) Dalasýsla: Dalasýsla, Austur-Barðastrandarsýsla að undanteknum Múlahreppi og Flateyjarhreppi.
- 8) Barðastrandarumdæmi: Vestur-Barðastrandarsýsla, Múlahreppur í Austur-Barðastrandarsýslu.
- 9) Ísafjarðarumdæmi: Ísafjarðarkaupstaður, Bolungarvík, Norður- og Vestur-Ísafjarðarsýslur.
- 10) Strandaumdæmi: Strandasýsla. Íbúar Bæjarhrepps geta þó vitjað héraðsdýralæknis í Vestur-Húnaþingsumdæmi, ef þeir óska þess.
- 11) Vestur-Húnaþingsumdæmi: Vestur-Húnavatnssýsla.
- 12) Austur-Húnaþingsumdæmi: Austur-Húnavatnssýsla.
- 13) Skagafjarðarumdæmi: Sauðárkrókur, Skarðshreppur, Skefilsstaðahreppur, Staðahreppur, Seyluhreppur, Lýtingsstaðahreppur, Rípurhreppur, Akrahreppur.
- 14) Hofsósumdæmi: Hofsóshreppur, Viðvíkurhreppur, Hólahreppur, Hofshreppur, Fellsahreppur, Haganeshreppur, Holtshreppur Siglufjörður.
- 15) Dalvíkurumdæmi: Ólafsfjörður, Dalvík, Hríseyjarhreppur, Svarfaðardalshreppur, Árskógshreppur.
- 16) Vestur-Eyjafjarðarumdæmi: Akureyri, Hrafnagilshreppur, Glæsibæjarhreppur, Öxnadalshreppur, Skriðuhreppur, Arnarneshreppur.
- 17) Austur-Eyjafjarðarumdæmi: Grímseyjarhreppur, Saurbæjarhreppur, Öngulsstaðahreppur, Grýtubakkahreppur, Svalbarðsstrandarhreppur.
- 18) Þingeyjarþingsumdæmi vestra: Ljósavatnshreppur, Bárðdælahreppur, Reykdælahreppur vestan Fljótshéiðar.
- 19) Þingeyjarþingsumdæmi eystra: Húsavík, Suður-Þingeyjarsýsla austanverð, Kelduneshreppur.
- 20) Norðausturlandsumdæmi: Norður-Þingeyjarsýsla austan Jökulsár, Skeggjastaðahreppur, Vopnafjarðarhreppur.
- 21) Austurlandsumdæmi nyrðra: Norður-Múlasýsla að undanteknum Skeggjastaða- og Vopnafjarðarhreppum, Skriðdalshreppur, Vallahreppur, Egilsstaðahreppur og Eiðahreppur í Suður-Múlasýslu, Seyðisfjörður.
- 22) Austurlandsumdæmi syðra: Búðahreppur, Fáskrúðsfjarðarhreppur, Stöðvarhreppur, Breiðdalshreppur, Beruneshreppur, Búlandshreppur, Geithellnahreppur.
- 23) Norðfjarðarumdæmi: Norðfjarðarhreppur, Helgustaðahreppur, Eskifjörður, Reyðarfjarðarhreppur, Mjóafjarðarhreppur.
- 24) Austur-Skaftafellssýsluumdæmi: Austur-Skaftafellssýsla.
- 25) Kirkjubæjarklausturumdæmi: Hörgslandshreppur, Kirkjubæjarhreppur, Leiðvallarhreppur, Skaftártunguhreppur, Áltavershreppur.
- 26) Skógaumdæmi: Hvammshreppur, Dyrhólahreppur, Austur-Eyjafjallahreppur, Vestur-Eyjafjallahreppur.
- 27) Hvolsumdæmi: Austur-Landeyjahreppur, Vestur-Landeyjahreppur, Fljótshlíðarhreppur, Hvolhreppur, Rangárvallahreppur austan Eystri-Rangár.
- 28) Helluumdæmi: Rangárvallahreppur vestan Eystri-Rangár, Djúpárhreppur, Ásahreppur, Holtahreppur, Landmannahreppur.
- 29) Hreppaumdæmi: Hrunamannahreppur, Gnúpverjahreppur.

- 30) Laugarásumdæmi: Skeiðahreppur, Biskupstungnahreppur, Grímsneshreppur, Laugar-
dalshreppur, Þingvallahreppur.
- 31) Selfossumdæmi: Villingaholtshreppur, Gaulverjabæjarhreppur, Stokkseyrarhreppur,
Eyrarbakkaheppur, Sandvíkurhreppur, Selfoss, Hraungerðishreppur, Ölfushreppur,
Selvogshreppur, Hveragerðishreppur, Grafningshreppur, Vestmannaeyjar.
- Skipting héraðsdýralæknisumdæma skv. þessari grein kemur til framkvæmda á næstu
fimm árum eftir því sem landbúnaðarráðherra ákvarðar og fjárveiting segir til um. Fram að
þeim tíma gildir skipting í umdæmi eins og lög um dýralækna nr. 77/1981 gera ráð fyrir.

5. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður hvar héraðsdýralæknar skuli hafa aðsetur og starfsað-
stöðu, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, stjórnar Dýralæknafélags Íslands og viðkomandi
búnaðarsambanda.

Þar sem ekki er embættisbústaður, er ráðherra heimilt að láta byggja sérstaka embættis-
aðstöðu.

Heimilt er ráðherra að ákveða, að tveir eða fleiri héraðsdýralæknar hafi aðsetur á sama
stað, ef það er hentugra að dómi yfirdýralæknis, stjórnar Dýralæknafélags Íslands og við-
komandi búnaðarsambanda.

Við veitingu embætta dýralækna í þjónustu ríkisins skal viðkomandi ráðherra leita álits
yfirdýralæknis og nefndar 3ja manna, sem kosin er af Dýralæknafélagi Íslands úr hópi
meðlima félagsins. Að öðru jöfnu skal sá umsækjandi sitja fyrir, sem lengstan hefur starfs-
aldur, en einnig skal taka tillit til sérmenntunar, svo og starfstíma í afskekktum og rýrum
héruðum.

Heimilt er að ráða tvo dýralækna án fasts læknaaðseturs til þess að gegna dýralækni-
þjónustu í forföllum héraðsdýralæknis, þegar sérstakar annir eða vanda ber að höndum í
einstökum umdæmum eða til aðstoðar yfirdýralækni við sérstök verkefni. Um starf og
starfstílhögun þessara manna skal ákveða nánar í sérstöku erindisbréfi.

Við Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum skulu starfa þrír sérmenntaðir
dýralæknar, sem hafa aflað sér ýtarlegrar sérþekkingar með framhaldsnámi og störfum.

II. KAFLI

Skyldur dýralækna.

6. gr.

Yfirdýralæknir skal vera ríkisstjórn til ráðuneytis um dýralæknamál og annast yfirum-
sjón með öllu, sem varðar heilbrigðismál búfjár og hollustuhætti við framleiðslu og meðferð
búfjárafurða. Um mál, sem gætu varðað heilsufar neytenda, skal hann hafa samráð við
landlækni.

Yfirdýralæknir skal hafa með höndum stjórn varnaraðgerða gegn smitsjúkdómum
húsdýra, innflutningi og útflutningi lifandi dýra og hvers konar búfjárafurða, að því er varðar
sóttvarnir, heilbrigði og hollustuhætti og segja fyrir um nauðsynlega vottorðagjöf í því
sambandi. Honum ber að fylgjast með heilsufari húsdýra í viðskiptalöndum Íslands, svo sem
við verður komið.

Yfirdýralæknir skal hafa með höndum stjórn og eftirlit með starfsemi héraðsdýralækna
og þeirra dýralækna annarra, sem dýralæknisstörfum sinna, svo og þeim sem starfa við
hjúkrun dýra.

7. gr.

Héraðsdýralæknar skulu, hver í sínu umdæmi, vinna að bættu heilsufari búpenings og
aukinni arðsemi hans. Þeir skulu leitast við að fræða dýraeigendur um þau ráð, sem tiltæk
eru til varnar sjúkdómum, og beita þekkingu sinni og reynslu til þess að lækna sjúk dýr,
þegar þeir eru til kvaddir.

Dýralæknar skulu vera á verði gegn því, að einstaklingar eða þjóðin í heild bíði tjón af völdum búfjársjúkdóma. Þeir skulu leitast við að fræða dýraeigendur um þau ráð, sem tiltæk eru til varnar gegn sjúkdómum, og beita þekkingu sinni og reynslu til þess að lækna sjúk dýr, þegar þeir eru til kvaddir.

Dýralæknar skulu gegna störfum sínum og skyldum með árvekni, halda þekkingu sinni sem best við og gæta fyllstu vandvirkni og samvirkusemi í öllum dýralæknisstörfum.

Dýralæknar skulu vanda svo sem kostur er allar skýrslur, umsagnir og vottorð og skrá þar eingöngu það, sem þeir vita fullar sönnur á, hvort sem vottorðin eru ætluð til leiðbeininga eða sem sönnunargagn í tilteknu máli.

Dýralæknar skulu forðast að baka dýraeigendum óþarfan kostnað, svo sem með óhóflegri lyfjanotkun, óþörfum vitjunum eða aðgerðum.

Héraðsdýralæknar eru skyldir til að gegna aðkallandi sjúkravitjunum þegar þess er leitað, nema þeir séu sjúkir eða hindraðir af aðkallandi embættisstörfum.

Nú er héraðsdýralæknis vitjað úr öðru dýralæknisumdæmi í mjög brýnni nauðsyn, þegar ekki næst til viðkomandi héraðsdýralæknis, til dæmis vegna ófærðar, og ber honum þá skylda til að sinna vitjunarbeiðni, ef hann getur komið því við.

Héraðsdýralækni er skylt að svara fyrirspurnum í síma og veita upplýsingar varðandi sjúkdóma í dýrum, þegar þess er óskað.

Landbúnaðarráðherra setur dýralæknum erindisbréf, samkvæmt tillögum yfirdýralæknis. Þar skal kveðið á um embættisfærslu og skyldur héraðsdýralækna.

Enginn dýralæknir má kalla sig sérfræðing, nema hann hafi fengið til þess leyfi ráðherra. Priggja manna nefnd, skipuð yfirdýralækni, forstöðumanni Tilraunastöðvar Háskólans að Keldum og fulltrúa, er stjórn Dýralæknafélags Íslands tilnefni, skal setja reglur um nám og menntun, sem metin er nægileg til sérfræðingsviðurkenningar, og meta hæfni umsækjanda og störf.

8. gr.

Nú hyggst dýralæknir hefja starf við dýralækningar á eigin vegum eða á vegum félags-samtaka. Skal hann þá tilkynna það bréflaga yfirdýralækni og viðkomandi héraðsdýralækni með rúmum fyrirvara og gera grein fyrir fyrirhuguðum störfum og starfsaðstöðu.

Yfirdýralæknir getur einnig kvatt þá, sem starfa við dýralækningar, á þennan hátt til þess að taka þátt í vörnum gegn smitsjúkdómum, og honum er einnig heimilt að fela þeim vaktþjónustu í umdæminu, ef héraðsdýralæknir óskar þess.

Nú óska einstaklingar eða félög að koma á fót rannsóknaraðstöðu eða sjúkraskýli (spítala) fyrir sjúk dýr, og skal þá senda um það umsókn til landbúnaðarráðuneytisins. Ráðuneytinu er rétt, að fengnum tillögum yfirdýralæknis og stjórn Dýralæknafélags Íslands, að setja sérstakar reglur um slíka starfsemi að því er varðar ábyrgð dýralæknis, útbúnað, húsnæði o. s. frv.

9. gr.

Forseti Íslands skipar yfirdýralækni og héraðsdýralækna. Dýralæknar í þjónustu ríkisins taka laun samkvæmt hinu almenna launakerfi ríkisstarfsmanna.

Héraðsdýralæknar skulu fá greiðslu fyrir störf sín og ferðir fyrir einstaklinga og hið opinbera samkvæmt gjaldskrá, sem landbúnaðarráðherra setur, að fengnum tillögum Dýralæknafélags Íslands. Er þeim óheimilt að taka hærri greiðslur fyrir störf sín heldur en greint er í gildandi gjaldskrá. Aðrir dýralæknar mega ekki taka hærri þóknun fyrir læknisstörf en sanngjarnt er, miðað við hve vandasöm og tímafrek aðgerðin er.

Þegar nauðsyn krefur er héraðsdýralækni skylt, eftir ákvörðun ráðherra, að gegna dýralæknisstörfum í nágrannaumdæmi gegn hálfum byrjunarlaunum þessa umdæmis.

Héraðsdýralæknar skulu skipuleggja orlofstöku í samráði við yfirdýralækni. Landbúnaðarráðuneytið útvegar staðgengil í samráði við yfirdýralækni og héraðsdýralækni.

Staðgengill héraðsdýralæknis skal hafa starfsaðstöðu í húsnæði embættisins, ef hann óskar þess, þar með talin afnot af síma. Um dvalarkostnað staðgengils og verkefnaskiptingu (eftirlitsstörf, lyfjasölu o. þ. h.) fer samkvæmt samkomulagi dýralæknanna hverju sinni.

Dýralæknisnema, sem ekki hefur lokið námi að fullu, má fela að gegna héraðsdýralæknisumdæmi um stundarsakir, ef yfirdýralæknir mælir með því, enda sé ekki til-tækur dýralæknir til starfsins. Einnig má fela dýralæknisnema tiltekin störf á starfssviði dýralækna um stundarsakir, og hefur hann þá læknisleyfi á meðan hann gegnir þeim.

10. gr.

Héraðsdýralæknar stunda almennar dýralækningar, hver í sínu umdæmi. Þeir annast sölu lyfja handa dýrum eða ávísa þeim, ef betur hentar. Ekki er öðrum en dýralæknum heimilt að ávísa lyfjum handa dýrum. Héraðsdýralæknum er heimilt að kaupa lyf handa dýrum í lyfjabúðum, lyfjaheildverslunum og hjá lyfjaframleiðendum.

Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum selur og framleiðir undir stjórn sér-menntaðs dýralæknis ónæmislyf handa húsdýrum. Lyfjaeftirlit ríkisins hefur eftirlit með þessari starfsemi. Óheimilt er að flytja inn ónæmisefni hvers konar handa húsdýrum nema að fenginni skriflegri heimild yfirdýralæknis.

Lyfjaverslun ríkisins og Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum annast útveg-un ónæmisefna frá útlöndum þegar þörf krefur. Nánar skal kveða á um innflutning slíkra lyfja í reglugerð.

III. KAFLI

Um smitnæma sjúkdóma, læknisaðgerðir og eftirlitsstörf.

11. gr.

Verði dýralæknir var við alvarlegan smitsjúkdóm í húsdýrum eða villtum dýrum eða hefur grun um slíkt, skal hann þegar í stað gera nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir til þess að stöðva útbreiðslu sjúkdómsins og koma í veg fyrir tjón, sem af honum gæti leitt. Hann skal án tafar tilkynna yfirdýralækni um sjúkdóminn, ef um héraðsdýralækni er að ræða, en héraðsdýralækni, ef um almennar dýralækningar er að ræða. Gera þeir í samráði þær ráð-stafanir, sem þurfa þykir. Komi upp smitsjúkdómur í dýrum, sem mönnum gæti stafað hætta af, skulu höfð samráð við landlækni um nauðsynlegar aðgerðir.

Dýralæknum einum er heimilt að framkvæma læknisaðgerðir á dýrum, ef ætla verður að aðgerðin muni baka dýrinu verulega þjáningu. Skal við slíkar aðgerðir nota svefn- eða deyfilyf, eftir því sem við á. Dýralæknum einum er heimilt að gefa dýrum lyf, sem eru sérstaklega varasöm eða hættuleg. Skal kveða nánar á um notkun slíkra lyfja í reglugerð.

Landbúnaðarráðherra setur reglur, að fengnum tillögum yfirdýralæknis, um meðferð helstu smitsjúkdóma húsdýra og varnir gegn þeim.

12. gr.

Héraðsdýralæknar annast heilbrigðiseftirlit með sláturgripum og sláturfé, þar með taldir alifuglar, og afurðum þeirra, eftir því sem aðstæður leyfa.

Þegar héraðsdýralæknar geta ekki sjálfir annað eftirliti þessu er þeim heimilt að ráða aðra dýralækna við þetta heilbrigðiseftirlit að fengnu samþykki yfirdýralæknis. Ef ekki er völ á dýralækni eða dýralæknisefni til starfsins, skulu læknisefni eða aðrir, sem lokið hafa sér-stöku námskeiði í heilbrigðissskóun sláturafurða, annast eftirlit undir stjórn og leiðbeining-um viðkomandi héraðsdýralæknis.

Landbúnaðarráðherra setur reglur, að fengnum tillögum yfirdýralæknis og umsögn Hollustuverndar ríkisins, um framkvæmd heilbrigðiseftirlits með sláturdýrum og afurðum

þeirra, meðferð afurða, flutning og geymslu, útbúnað, vinnutilhögun og þrifnað í sláturhúsum, kjöfrystihúsum og kjötvinnslustöðvum.

Dýralæknar skulu í lok hvers árs gefa yfirlitsskýrslu um heilbrigðiseftirlit þetta og senda yfirdýralækni fyrir 15. febrúar næsta árs.

13. gr.

Héraðsdýralæknar skulu árlega annast eftirlit með heilbrigði og hirðingu nautgripa og þrifnaði í fjósum, þar sem framleidd er sölumjólk. Þeir skulu leitast við með leiðbeiningum og á annan hátt að bæta þrifnað og hollustuhætti hjá framleiðendum sölumjólkur.

Stjórnvöld setja reglur um framkvæmd þessa eftirlits og nauðsynlegar ráðstafanir til þess að stöðva sölu á mjólk, sem vegna sjúkdóma eða óþrifnaðar gæti talist varasöm fyrir heilbrigði neytenda. Heimilt er að áfrýja ákvörðun héraðsdýralæknis um sölustöðvun mjólkur þegar í stað til yfirdýralæknis, sem fellir fullnaðarúrskurð.

Héraðsdýralæknar skulu halda skýrslur um þetta eftirlit, samkvæmt nánari fyrirsögn yfirdýralæknis. Mjólkurstöðvar skulu hafa greiðan aðgang að skýrslum héraðsdýralækna, ef þess er óskað.

Héraðsdýralæknar skulu árlega vinna úr gögnum þessum yfirlitsskýrslu um heilbrigði mjólkurkúa og þrifnað í fjósum, sem framleiða sölumjólk. Skal hún send yfirdýralækni fyrir 1. ágúst árið eftir.

Héraðsdýralæknar skulu hafa reglulegt eftirlit með hreinlæti og þrifnaði mjólkurstöðva í umdæmi sínu og sjá um, að starfsemi öll sé í samræmi við gildandi reglur. Ráðherra setur reglur um framkvæmd eftirlits þessa og skýrsluhald, er það varðar, að fengnum tillögum yfirdýralæknis.

14. gr.

Dýralæknar skulu færa dagbækur um heilsufar, sjúkdóma og lækniáðgerðir á húsdýrum. Úr þeim gögnum skal mánaðarlega gera skýrslu um smitsjúkdóma og senda yfirdýralækni jafnóðum.

Dýralæknar skulu einnig um hver áramót gera yfirlitsskýrslur um heilsufar, sjúkdóma og lækniáðgerðir á liðnu ári og senda yfirdýralækni fyrir 15. febrúar.

Nú vanrækir dýralæknir að gera og senda fyrirskipaðar skýrslur á réttum tíma, án þess að lögmæt forföll, svo sem veikindi, banni að mati yfirdýralæknis, og er þá heimilt, ef áminning ber ekki árangur, að ákveða í reglugerð lögtakskræfar dagsektir fyrir hvern dag sem vanrækt er að senda lögboðnar skýrslur. Dagsektir þessar skulu renna í vísindasjóð Dýralæknafélags Íslands.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

15. gr.

Allir dýralæknar, sem læknisstörfum sinna, skulu háðir eftirliti yfirdýralæknis.

Ef yfirdýralæknir verður þess var, að dýralæknir, sem læknisleyfi hefur, vanrækir skyldur sínar og störf eða brýtur alvarlega í bága við fyrirmæli, sem dýralæknum ber að starfa eftir, skal yfirdýralæknir áminna hann um að bæta ráð sitt.

Nú kemur ítrekuð áminning ekki að haldi, þá ber yfirdýralækni að kæra málið fyrir ráðherra. Getur þá ráðherra úrskurðað, að viðkomandi sé sviptur lækningaleyfi um tiltekinn tíma. Kærður dýralæknir getur skotið málið sínu til dýralæknaráðs. Dýralæknaráð skal skipað yfirdýralækni og stjórn Dýralæknafélags Íslands á hverjum tíma. Leyfissviptingu má fresta þar til umsögn ráðsins liggur fyrir, en hún skal lögð fram innan þriggja mánaða.

Ef ástæða þykir til, er yfirdýralækni rétt að krefjast ítarlegra upplýsinga um notkun fíkni- og eiturlyfja til dýralækninga samkvæmt nánari reglum, sem um það verða settar.

Nú telur yfirdýralæknir, að dýralæknir, sem lækningaleyfi hefur, hafi sýnt að hann uppfylli ekki lengur þær kröfur, sem gerðar voru, er honum var veitt læknisleyfi, svo sem vegna bilunar á andlegri heilsu, eiturlyfjanotkunar eða drykkjuskaparóreglu, sem gerir hann óhæfan eða hættulegan við störf sín, þá skýri hann ráðherra frá því. Ráðherra leitar álist læknaáðs um málið. Má svipta viðkomandi dýralækni lækningaleyfi, ef læknaáð telur nauðsynlegt, en skjóta má sakborningur máli sínu til dómstólanna.

16. gr.

Dýralækni eru óheimilar hvers konar auglýsingar eða áróður um starf sitt sem dýralæknis. Þó er honum heimilt að auglýsa í blöðum viðtalstíma, læknavakt, orlof o. s. frv. sem og birta nafn dýralæknis á lyfseðlum og dyraspjöldum. Um hvers konar auglýsingar á lyfjum og læknisáhöldum til dýralækninga fer samkvæmt lögum nr. 49/1978.

Á sama hátt eru bannaðar gyllandi umsagnir um sjúkrahús, sjúkraskýli og sjúkrastofur ætlaðar dýrum og sérstakan lækningamátt tiltekinna tegunda dýrafóðurs eða fóðurblandna.

17. gr.

Í afskekktum umdæmum, þar sem umsvif er lítil og samgöngur erfiðar, er heimilt að greiða staðaruppbót allt að hálfum byrjunarlaunum í umdæminu. Nánari ákvæði um framkvæmd ákvæða þessarar greinar skulu sett í reglugerð.

Heimilt er að greiða héraðsdýralæknum símastyrk skv. ákvörðun landbúnaðarráðuneytisins og að auki leigu vegna embættisadstöðu til þeirra, sem eigi njóta embættisbústaða.

Peir dýralæknar, sem búa í húsnæði í eigu ríkisins, skulu undirrita sérstakan leigusamning, þar sem kveðið er á um tryggingar, leiguupphæð, skyldur leigutaka og leigusala og annað er máli skiptir.

18. gr.

Pegar dýralæknir hefur starf sem héraðsdýralæknir, er heimilt að veita honum hagkvæmt lán til kaupa á bifreið við starf sitt, enda skuldbindi hann sig til þess að starfa sem héraðsdýralæknir næstu þrjú ár.

Í þessu skyni skal gera ráð fyrir sérstakri upphæð á fjárlögum til bifreiðakaupa fyrir nýja héraðsdýralækna. Landbúnaðarráðherra setur reglur um fjárreiður sjóðs þessa.

Heimilt er að sjá hverju dýralæknisumdæmi fyrir sérstökum læknisáhöldum og tækjum, samkvæmt tillögum yfirdýralæknis og stéttarfélags dýralækna. Héraðsdýralæknum ber að gæta og varðveita áhaldasafn þetta á óaðfinnanlegan hátt og skila í hendur eftirmanna sinna.

Fyrir hver fimm ár, sem héraðsdýralæknir eða annar dýralæknir í þjónustu ríkisins hefur gegnt störfum, á hann rétt á allt að 3ja mánaða leyfi frá störfum með fullum launum til endurmenntunar eða sérstakrar starfsþjálfunar. Skal leyfið skipulagt í samráði við yfirdýralækni. Peir, sem nýta þessi réttindi, skulu gera yfirdýralækni skriflega grein fyrir náminu og starfsþjálfuninni. Að öðru leyti gilda kjarasamningar á hverjum tíma um framkvæmd þessa atriðis.

19. gr.

Pegar dýralæknir er kvaddur til vitjana á eigin farkosti á fleiri en einn stað í sömu akstursleið, ber honum að aka sem beinasta og greiðasta leið til þeirra, sem vitjana hafa óskað. Þegar þannig stendur á, skal jafna greiðslu fyrir ferðakostnað niður á þá, sem vitjana hafa óskað hverju sinni.

Nú er héraðsdýralæknir kvaddur í mjög brýnni nauðsyn til staðar, sem er yfir 40 km frá heimili hans, og greiðir þá sá, sem vitjunar beiðist, ferðakostnað fyrir 80 km akstur, en það, sem umfram er, greiðist af opinberu fé. Landbúnaðarráðherra setur reglur um framkvæmd á ákvæðum þessarar greinar.

20. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi fallin lög nr. 77/1981 um dýralækna, svo og lög nr. 123 frá 27. desember 1935 um geldingu húsdýra.

Þrátt fyrir ákvæði þessara laga halda lög nr. 23/1956 um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og síðari breytingar á þeim lögum fullu gildi.